

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/264/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515204146
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2515204146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, proti žalovanej: I. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A., A. H. XX, o zaplatenie 562,48 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/105/2015-69 zo dňa 6. septembra 2017 - I. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku ako aj v závislom III. výroku potvrdzuje.

II. Žalobcovi neprižnáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výkonom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 423,90 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 423,90 Eur od 11.06.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výkonom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výkonom priznal žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 50,72 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497, § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, § 53 ods. 6, § 517 ods. 1 veta prvá, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. c), h), i), j), k), § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že strany uzavreli zmluvu, na podklade ktorej poskytnutý účelový úver na úhradu tovaru, ako názov tovaru ej uvedené len: HP 250. Predajná cena tovaru bola 423,90 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom je 538,56 Eur, celková výška úveru 423,90 Eur, mesačná splátka 32,06 Eur, počet splátok 18, ročná úroková sadzba 30,66%, RPMN 35,90%, priemerná hodnota RPMN 45,94%, dátum prvej splátky 14.2.2014, lehota splatnosti 22.7.2015. Listom zo dňa 10.9.2014 žalobca vyzval žalovanú k splateniu celého úveru v lehote 15 dní odo dňa odoslania listu v sume 562,48 Eur.

4. Okresný súd právne uzavrel, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ, jedná sa o vzťah občianskoprávny. Pri skúmaní každej otázky aplikoval právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre žalovanú ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi stranami je tzv. absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská

zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Uzatvorená zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c). Nestačí, že je v záhlaví zmluvy uvedená celá adresa predávajúceho - žalobcu, pretože v zmluve chýba údaj o tom, že reklamáciu alebo sťažnosť môže spotrebiteľ uplatniť na uvedenej adrese. Zmluva neobsahuje ani opis tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. h). Označenie tovaru ako HP 250 je nedostačujúce, nie je zrejmé o aký tovar sa jedná, nevynímajúc absenciu opisu tovaru. Úrokový sadzba síce v zmluve je uvedená vo výške 30,66% ročne, avšak okresný súd dospel k zisteniu z tabuľky priemernej úrokovej miery spotrebiteľských úverov zverejnenej Národnou bankou Slovenska, že úroková miera za spotrebiteľské úvery pre domácnosti splatných od 1 do 5 rokov je vo výške 11,71%. V zmluve určená úroková sadzba tak dosahuje takmer 3-násobok, čo je zjavne v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Tak isto RPMN pri celkovej výške úveru činí 36,89% a nie 30,66%, ako je deklarované v zmluve, uvedené vyhodnocuje ako porušenie ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. K absencii výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, okresný súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová. Okresný súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, preto priznal žalobcovi sumu 423,90 Eur, ktorá činí skutočne poskytnutý úver žalovanej. Nárok predstavujúci poistenie Bill protection vo výške 17,12 Eur žalobcovi nepriznal, nakoľko v zmluve nie je o poistení tohto typu ani zmienka, navyše žalobca nepreukázal, že by poistná zmluva akéhokoľvek typu bola medzi stranami uzavretá. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania z priznanej istiny, a to 5,05% ročne od 11.6.2015 do zaplatenia.

6. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 562,48 Eur, bola mu priznaná suma 423,90 Eur. Bol v konaní čiastočne úspešný v 75,36 % a žalovaná v 24,64 %, t.j. žalobca má celkový úspech vo veci 50,72 %.

7. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná výlučne I. výroku, pričom navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala (iba) tým, že podľa § 101 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie kúpnej ceny mohlo byť prvýkrát uplatnené v deň podpisu kúpnej zmluvy t.j. 14.10.2014, právo sa premlčalo dňa 14.1.2017, preto vznáša námietku premlčania.

8. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe čiastočne vyhovel (suma 423,90 Eur, úrok z omeškania ,05 % ročne zo sumy 423,90 Eur od 11.06.2015 do zaplatenia) a to s poukazom

na odvolací argument uplatnený odvolateľkou, ktorá vzniesla námietku premlčania. II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie strany nenapadli odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú úverovú zmluvu zo dňa 14.1.2014 ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, profesionálne znalý podnikateľ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občianskeho zákonníka bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Odvolací súd tak ako aj okresný súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka upravuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Okresný súd správne postupoval zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle ktorého podrobil úverovú zmluvu kontrole ohľadom jej náležitostí. V zmysle uvedeného zákona následne správne uzavrel, že úver je bezúročný a bez poplatkov, preto priznal žalobcovi sumu 423,90 Eur (s príslušenstvom), ktorá predstavuje výšku poskytnutého (spotrebiteľského) úveru, ktorú mu žalovaná neuhradila.

12. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

13. Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

14. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

15. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesnej útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Hmotnoprávna námietka je taký právny úkon (prejav vôle), ktorý mení dôvodný nárok protistrany na nedôvodný, prípadne mení dôvodný procesný útok, či dôvodnú procesnú obranu na nedôvodnú. Za právny úkon spôsobujúci zmenu, zánik či oslabenie práva protistrany je potrebné považovať aj námietku premlčania (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V danom prípade námietku premlčania ako prostriedok procesnej obrany vzniesla žalovaná až v priebehu odvolacieho konania, pričom z výsledkov

vykonaného dokazovania vyplýva, že nič nebránilo žalovanej, aby námietku premlčania vzniesla počas konania pred súdom prvej inštancie (napríklad vo vyjadrení k podanej žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 7.4.2016 č.I. 46, kedykoľvek počas konania). Vzhľadom k tomu, že žalovaná prostriedok procesnej obrany, ktorou je aj hmotnoprávna námietka neučinila do vyhlásenia napadnutého rozsudku, nemohla tak učiniť už v odvolacom konaní. Tým je vyjadrená zákonná koncentrácia konania. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s postupom odvolateľky, ktorá vzniesla námietku premlčania až v odvolacom konaní, pričom uvedené neumožňuje postup ani § 366 CSP, keďže neboli splnené zákonné predpoklady.

18. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie žalobe žalobcu (čiastočne) vyhovel v I. výroku rozhodol včítane závislého III. výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie (v napadnutom rozsahu) potvrdil.

19. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalobca v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

22. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

23. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. S poukazom na uvedené odvolací súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznal.

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).